

Bilag 11.

HANDELSMINISTERIET

Den 23. maj 1969.

Bemærkninger til bilag 10.

Lovforslaget har karakter af beredskabslov, som i den nuværende situation, hvor der er fare for inflationær prisudvikling, kan tjene til at skabe størst mulig prisstabilitet.

Hensigten med lovforslaget er at undgå generelle og rigoristiske indgreb i prisdannelsen, f. eks. i form af langvarige maksimalpriser eller af avancebegrænsningsregler. I stedet søges tilvejebragt et smidigt system, der kan tilpasses de individuelle forhold inden for de enkelte grene af erhvervslivet.

Med lovforslaget tilsigtes ikke indgreb på områder, hvor priskonkurrencen er tilstrækkelig effektiv til at sikre en rimelig prisudvikling. Forslaget vil f. eks. udelukke indgreb i prisdannelsen på de områder, hvor dansk industri er udsat for væsentlig priskonkurrence fra udlandet.

Forslaget tilstræber at skabe sådanne forhold, at der i prisdannelsen lægges mest mulig vægt på en aktiv priskonkurrence. Der kan i denne forbindelse henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 2b, hvor der er nævnt en række forhold, som virksomheder under virksom konkurrence nødvendigvis må tage i betragtning.

Lovens bestemmelser tager sigte på i en situation, hvor der er fare for en inflationær prisudvikling, at fastholde de principper for prisberegning, som normalt vil være gældende i en konkurrencesituation.

Der kan i denne forbindelse henvises til bemærkningerne til lovforslaget, punkterne a til e.

For så vidt angår punkterne a, b og c skal fremhæves, at der her er tale om tilfælde, hvor priskonkurrencen er mindre effektiv i særdeleshed i en situation, hvor der er fare for stærke prisstigninger. For så vidt angår

forholdene under punkterne a og c tager bemærkningerne sigte på den ret udbredte praksis, som betegnes „administrerede priser“, d.v.s. tilfælde, hvor prisansættelsen ikke foregår individuelt hos den enkelte sælger under hensyn til de vilkår, der hersker på et marked med virksom konkurrence, men hvor prisansættelsen kan gennemføres på forskellig måde, fordi der foreligger konkurrencebegrænsninger eller stivhed i pristilpasningen.

Med hensyn til det under punkt d nævnte forhold skal fremhæves, at der ved prisforhøjelser kun bør indregnes lønstigninger, der er i nøje overensstemmelse med de mellem arbejdsmarkedets parter aftalte overenskomster. Lønafsmitning og lønglidning, der går videre, end hvad overenskomsterne forudsætter, og som er en følge af stærkere økonomisk aktivitet, må bæres af virksomhederne fortrinsvis gennem øget afsætning og stigende produktivitet.

Hvad angår prisberegningen i tilfælde, hvor der foreligger unormal lav kapacitetsudnyttelse, har udgangspunktet været det, at virksomhederne i en sådan situation og under virksom konkurrence ikke vil kunne få fuld dækning af omkostningerne. Den tilsvarende retningslinje er tænkt lagt til grund ved fastlæggelsen af kalkulationsregler.

Med hensyn til indregning af reklameomkostninger skal anføres, at øgede omkostninger af denne art, der har til formål at øge virksomhedernes produktion og afsætning, bør inddækkes gennem den herved indvundne merfortjeneste, men ikke bør føre til avanceforhøjelser.

Vedrørende forslaget om, at ordene „sær-